

Covid-19 Pandemi Döneminde Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Boş Zaman Tutumlarının İncelenmesi

Mert ERKAN¹, Dilek YALIZ-SOLMAZ², Gülsün GÜVEN³

¹Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi. <https://orcid.org/0000-0002-2753-0234>

²Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi. <https://orcid.org/0000-0003-0497-215X>

³Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, <https://orcid.org/0000-0002-6418-9848>

To cite this article/ Atf için:

Erkan, M., Yalız-Solmaz, D. ve Güven, G. (2021). Covid-19 Pandemi Döneminde Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Boş Zaman Tutumlarının İncelenmesi. *Uluslararası Bozok Spor Bilimleri Dergisi*, 2(1), 189-201.

Özet

Bu çalışmanın amacı, covid-19 pandemi döneminde spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin boş zaman tutumlarının bazı demografik özellikler açısından değerlendirilmesidir. Bu çalışma katılımcılardan elde edilen nicel verilere dayalı olarak tarama modelinde tasarlanmıştır. Araştırmada seçkisiz olarak belirlenen Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören toplam 310 öğrenci bu araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Çalışmada Ragheb ve Beard (1982) tarafından geliştirilen ve Akgül ve Gürbüz (2011) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Boş Zaman Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Boş Zaman Tutum Ölçeği bilişsel, duyuşsal, davranışsal olmak üzere 3 alt boyuttan ve toplam 36 maddeden oluşmaktadır. Katılımcıların boş zaman aktivitelerine yönelik tutumları 5'li Likert tipi ölçek üzerinden değerlendirilmiştir. Araştırmanın amacına yönelik verilerin test edilmesinde frekans, yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma ile değişkenler arasında farklılık olup olmadığını belirlemek için t-testi ve ANOVA kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen verilere göre, öğrencilerin boş zaman tutumlarının bilişsel boyutta en yüksek ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve davranışsal boyutlara göre boş zaman tutumlarında cinsiyet değişkeninin tümünde istatistiksel açıdan anlamlı farklılık bulunmuştur. Ayrıca düzenli egzersiz yapma durumlarına göre davranışsal boyutta ve boş zaman aktivitelerini tercih etme nedenlerine göre duyuşsal boyutta istatistiksel açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Boş zaman, Tutum, Üniversite öğrencisi

An Investigation of the Faculty of Sports Sciences Students' Attitude of Leisure Time During the Covid-19 Pandemi Period

Abstract

In this study, it is aimed to investigate the leisure attitudes of sports science students according to some demographic characteristics during the covid-19 pandemic period. This study was designed in a general screening method based on quantitative data obtained from the participants. The sample of the research consisted a total of 310 students studying at Eskişehir Technical University, Faculty of Sport Sciences selected by the simple random sampling method. In the study, "Leisure Attitude Scale" developed by Ragheb and Beard (1982) and translated into Turkish by Akgül and Gürbüz (2011) was used. Leisure Attitude Scale consists of 3 sub-dimensions as cognitive, affective and behavioral and a total of 36 items. Participants' attitudes towards leisure activities were evaluated on a 5-Likert type scale. Frequency, percentage, arithmetic mean and standard deviation were used to test the data for the purpose of the study. The differences between the groups were determined using independent sample t-test and ANOVA. According to the data obtained from the research, it is seen that students' leisure attitudes have the highest average in the cognitive dimension. A statistically significant difference was found in the leisure time attitudes of students according to cognitive, affective and behavioral dimensions in all of the gender variable. In addition, a statistically significant difference was found in the

behavioral dimension according to the regular exercise status and in the affective dimension according to the reasons for preferring leisure activities.

Keywords: Leisure time, Attitude, University student

GİRİŞ

2019 Aralık ayında, Çin'in Wuhan şehrindeki deniz ürünleri pazarında, nedeni bilinmeyen çok sayıda zatürre hastasının olduğu tespit edilmiştir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), 07 Ocak 2020 tarihinde bu şikâyetlerin sebebinin yeni tip bir koronavirüs olduğunu açıklamıştır (Serçemeli ve Kurnaz, 2020). Ateş, öksürük, nefes darlığı gibi belirtiler ile gelişen bir grup hastada yapılan araştırmalar sonucunda 13 Ocak 2020'de yeni koronavirüs tanımlanmış Gümüşgöl ve Aydoğan (2020) ve 30 Ocak 2020 tarihinde hastalığın Çin'in bütün bölgelerine ve diğer ülkelere de yayılması nedeniyle uluslararası acil durum ilan edilmiştir (Serçemeli ve Kurnaz, 2020).

11 Şubat 2020 tarihinde ise DSÖ tarafından yayımlanan raporda, bu yeni hastalığın resmi isminin "Koronavirüs Hastalığı 2019" ve kısaltması ise "Covid-19" olarak açıklanmıştır. Covid-19'un çok kısa bir zaman içerisinde birçok ülkeye yayılarak küresel bir salgın haline gelmesiyle birlikte 11 Mart 2020 tarihinde DSÖ, salgını "pandemi" olarak ilan etmiş ve tüm ülkelerin ciddi bir şekilde önlem almasını istemiştir (Serçemeli ve Kurnaz, 2020; Şirin, Eratlı Şirin ve Metin, 2021).

Tüm dünyayı saran pandemi olarak nitelendirilen Covid-19 salgını, tüm insanlığı ciddi anlamda tehdit etmekte ve ölümlere neden olmaktadır (Gümüşgöl ve Aydoğan, 2020). COVID-19 salgını, modern dünya tarihinde benzersiz olan küresel bir deneyim olmasının yanı sıra sosyal ve bireysel düzeyde yaşamın farklı alanlarını etkilediği için, varoluşsal bir deneyim olarak da sınıflandırılmaktadır. Virüse en çok maruz kalan grupların yaşlı insanlar, sağlık personeli olduğu ifade edilmesine rağmen stres altında olan gençlerin de önemli düzeyde etkilendiği belirtilmektedir (Aslan, Ochnik ve Çınar, 2020). Covid-19 süreci boyunca uzaktan eğitim verilen üniversitelerde, eğitimin devam etmesi ve öğrencilerin devam eden sosyal izolasyonu nedeniyle hayatlarında bazı gönüllü veya istemsiz değişiklikler meydana gelmiştir (Dinler, Badat, Kocamaz ve Yakut, 2020).

Karantinada evde geçirilen boş zaman sürelerinin artışına rağmen, stres ve endişe gibi duygu durumuna bağlı yiyecek tüketme arzusunun artması ve fiziksel aktivitenin azalması, vücut ağırlığında istenmeyen artışlara neden olabilmektedir (Tural, 2020). Dolayısıyla Covid-19 pandemi döneminde boş zamanların değerlendirildiği alanlarda tedbir amaçlı faaliyetlerinin durdurulması sonucunda bireylerin evde kalma sürelerinin artması ile boş zamanlarını değerlendirilme faaliyetleri konusunda yönlendirmelere de ihtiyaç duyulmaktadır (Gümüşgöl ve Aydoğan, 2020).

Bireyin boş zamanlarında kişisel gelişimine katkı sağlayacak veya bu zamanın verimli bir şekilde geçmesini sağlayacak rekreasyonel aktivitelere katılımının artması ise bu aktivitelere yönelik sonradan öğrenilecek tutumlar ile yakından ilişkilidir (Akgül ve Gürbüz, 2011). Boş zaman, kişinin çalışmadığı, yaşam zorunluluklarının ve biçimsel görevlerinin dışında kalan ve kendi isteği yönünde harcayabileceği zaman olarak belirtilmektedir (Kılbaş, 2010). Boş zaman tutumu ise, boş zamana ve boş zaman aktivitelerine yönelik düşünceleri, duyguları ve

davranışları tecrübe, duygu, anı ve bilgilerden derlenerek oluşan olumlu ve olumsuz oluşan tepkilerdir (Akgül ve Gürbüz, 2011).

Boş zamana yönelik oluşan tutumların, üç ögesi bulunmaktadır. Bunlar (Ragheb ve Beard, 1982):

- Bilişsel öge: Bireylerin boş zaman aktiviteleri hakkında edindikleri genel bilgi ve inançtan oluşmaktadır.
- Duyuşsal öge: Boş zaman kavramının sağlık, mutluluk, iş hayatı gibi bu alanla ilgili diğer kavramlarla olan ilişkileri içermektedir.
- Davranışsal öge: Boş zamanın nitelikleri, karakteristik özelliklerinin bilinmesi ve boş zamanın bireye kazandırdığı faydalarının farkında olunmasından (arkadaşlık kurma, rahatlama, kişisel gelişim sağlama, mutluluk verme vb.) oluşmaktadır.

Kişilerin boş zaman üzerine algıları ve bu doğrultuda gelişen tutumları ise boş zaman aktivitelerine katılımlarında belirleyici olmaktadır (Dinç, 2019). Ayrıca gözle görülemeyen, öznel bir kavram olan boş zaman tutumu, gözle görülebilen bazı davranışlara yol açtığından, bu davranışların gözlenmesi sonucu, bireylerin boş zaman tutumlarının nasıl olduğu anlaşılabilir (Karakullukçu, 2020).

Türkiye büyük miktarda genç nüfusa sahip bir ülkedir. Türkiye İstatistik Kurumu verilerine göre, Türkiye nüfusunun yarısı 29.2 yaşından küçüktür. Bu durum, Türkiye için genç nüfusun ne kadar önemli olduğunun altını çizmektedir (Akgül ve Gürbüz, 2011). İçinde bulunduğumuz dönemde COVID-19 küresel salgını ile birlikte tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de günlük yaşantıda bir dizi kısıtlamalara gidilmektedir. Yine virüsün yaşlılarda öldürücü etkiye sahip olması ile çocuk ve gençlerde belirti göstermemesi tehlikesinin farkına varılarak gençler açısından da kısıtlamalar gerçekleştirilmektedir (Yıldız ve Bektaş, 2021). Genç nüfusun, boş zaman alışkanlıklarını geliştirmeleri ve aynı zamanda boş zamana yönelik olan tutumlarının araştırılmasının oldukça önemli olmasıyla birlikte (Akgül ve Gürbüz, 2011), Covid-19 pandemi döneminde genç bireylerin boş zamana yönelik olan tutumlarının araştırılması ayrıca bir önem kazanmaktadır.

Literatürde Covid-19 pandemi döneminde yapılan çalışmaların bir bölümü tıp fakültesi, diş hekimliği ve hemşirelik öğrencilerini içermektedir (Kürtüncü ve Kurt, 2020; Çevirme ve Kurt, 2020; Kaplan Yatgın, Öztürk, Soytürk ve Doğan, 2020; Çizmeçi Şenel, 2021; Tengiz ve Koç, 2021; Arı Yılmaz, Günel Karadeniz, Bayram ve Akkın, 2021). Ayrıca daha çok uzaktan eğitim ile ilişkili (Bayburtlu, 2020; Ertuğ, 2020; Akar, Ekmekçi ve Öziş, 2021) ve Covid-19 pandemi döneminin psikolojik etkileri üzerine çalışmalar bulunmaktadır (Şengül, Bulut ve Coşkun, 2020; Yıldırım, 2020; Çetin ve Anuk, 2020; Hatun, Dicle ve Demirci, 2020). Ayrıca az sayıda spor bilimleri fakültesi öğrencileri ile yapılan çalışmalar (Arıkan, Gökhan ve İnce, 2021; Şahinler, Ulukan ve Ulukan, 2020; Aktaş, Büyüktaş, Gülle ve Yıldız, 2020; Dikmen ve Bahçeci, 2020) bulunmasına rağmen spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin boş zaman tutumlarına yönelik çalışmaya rastlanmamıştır.

Bu çerçevede bu çalışma, Covid-19 pandemi döneminde spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin boş zaman tutumlarının bazı demografik özellikler açısından değerlendirilmesini amaçlamaktadır.

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu çalışma, katılımcılardan elde edilen nicel verilere dayalı olarak tarama modelinde tasarlanmıştır. Araştırmada, öğrencilerin görüşleri kendi koşulları içerisinde ve var olduğu şekliyle araştırmacının hiçbir müdahalesi olmadan mevcut durum ortaya konmuştur (Karasar, 2020).

Çalışma Grubu

Araştırmada seçkisiz olarak belirlenen Spor Bilimleri Fakültesinin birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıfında öğrenim gören toplam 310 öğrenci bu araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini oluşturan öğrencilerin demografik bilgileri ile ilgili elde edilen bulgular tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Öğrencilerin demografik bilgileri (n=310)

	Demografik Bilgiler	Sayı(N)	Yüzde(%)
Cinsiyet	Kadın	171	55.2
	Erkek	139	44.8
Yaş	18 yaş ve altı	31	10.0
	19-21 yaş	130	41.9
	22-24 yaş	107	34.5
	25 yaş ve üstü	42	13.6
Düzenli egzersiz yapma durumu	Evet	111	35.8
	Hayır	39	12.6
	Arasına	160	51.6
Boş aktivitelerini etme nedenleri	Yeteneklerime uygun olduğu için	107	34.5
	İş ortamından uzaklaşmak için	29	9.4
	Sosyalleşmek için	95	30.6
	Sağlık nedeniyle	72	23.2
	Fazla para harcamamı gerektirmediği için	7	2.3

Tablo 1’de görüldüğü gibi, araştırmaya katılan öğrencilerin %55.2’si kadın ve %44.8’i erkek, %41.9’u 19-21 yaş grubunda, %51.6’sı arasıra düzenli egzersiz yaptığı, %34.5’i yeteneklerine uygun olduğu için ve %30.6’sı sosyalleşmek için boş zaman aktivitelerine katıldıkları saptanmıştır.

Veri Toplama Aracı

Araştırmada, Ragheb ve Beard (1982) tarafından geliştirilen ve Akgül ve Gürbüz (2011) tarafından Türkçe’ye uyarlanan “Boş Zaman Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçeğin ön bölümünde öğrencilerin kişisel bilgilerine yönelik veri toplamak amacıyla altı soruya yer verilmiştir.

Boş Zaman Tutum Ölçeği (BZTÖ): BZTÖ (a) bilişsel (12 madde) (b) duyuşsal (12 madde) (c) davranışsal (12 madde) olmak üzere 3 alt boyuttan ve toplam 36 maddeden oluşmaktadır (Ragheb ve Beard, 1982). Katılımcıların boş zaman aktivitelerine yönelik tutumları 5’li Likert tipi ölçek üzerinden değerlendirilmektedir. Ölçekten en az 36 puan, en fazla ise 180 puan alınabilmektedir. BZTÖ’ nün faktör yapısının Türk egzersiz katılımcılara uygunluğunu ve yapı geçerliğini test etmek için katılımcıların boş zaman aktivitelerine yönelik tutum puanlarına varimax dönüştürmesine göre yapılan Temel Bileşenler Faktör Analizi, 3 faktörlü

yapıyı desteklemekte ve 218 üniversite öğrencisi için ölçeğin %54'ünü açıklamaktadır. Ölçeğin KMO değeri .935 bulunmuştur. Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı üç alt boyut ve toplam ölçek için hesaplanmıştır. Buna göre; Duyuşsal= .92, Bilişsel= .81 ve Davranışsal= .91 olarak bulunmuştur. Ölçeğin toplam güvenirlik katsayısı yüksek derecede güvenilir düzeyindedir ($\alpha = .97$). Sonuç olarak, Boş Zaman Tutum Ölçeği Türk üniversite öğrencilerinin boş zamana yönelik tutumlarını değerlendirmek için geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğunu ortaya koymaktadır.

Verilerin Analizi

İstatistiksel analiz, SPSS-23 (Statistical Package for Social Sciences) programı aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Örneklem evrenden bağımsız bir şekilde seçilmiştir. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla verilerin basıklık ve çarpıklık değerleri analiz edilmiş ve analiz sonucunda verilerin normal dağıldığı görülmüştür (skewness < 3, kurtosis < 10; Weston ve Gore, 2006). Ayrıca verilerin homojen olup olmadığını belirlemek için Levene testi yapılmış ve verilerin homojen olduğu belirlenmiştir. Araştırmanın amacına yönelik verilerin test edilmesinde frekans, yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma ile değişkenler arasında farklılık olup olmadığını belirlemek için t-testi ve ANOVA kullanılmıştır. Gruplar arasındaki anlamlı farkın kaynağını belirlemek amacıyla çoklu karşılaştırma testlerinden biri olan “Scheffe” testi kullanılmıştır. İstatistiksel çözümlenelerde anlamlılık düzeyi .05 olarak benimsenmiştir.

BULGULAR

Bu bölümde, araştırmanın amacına yönelik yapılan istatistiksel analizler sonucunda elde edilen bulgular sunulmuştur.

Tablo 2. BZTÖ elde edilen puanların tanımlayıcı istatistikleri (N=310)

	Sayı(N)	Min.	Max.	\bar{x}	ss	Skewness		Kurtosis		
						Statistic	Std. Error	Statistic	Std. Error	
BZTÖ	Bilişsel	310	13.00	60.00	53.72	7.01	-1.940	.138	5.765	.276
	Duyuşsal	310	16.00	60.00	52.95	7.12	-1.630	.138	3.474	.276
	Davranışsal	310	12.00	60.00	47.77	8.19	-.737	.138	.846	.276

Tablo 2’de öğrencilerin boş zaman tutumlarına ilişkin tanımlayıcı istatistikleri incelendiğinde en yüksek ortalamanın bilişsel alt boyut ($\bar{X} = 53.72$) olduğu tespit edilmiştir. Bilişsel alt boyutu ise duyuşsal boyutun ($\bar{X} = 52.95$) takip ettiği, en düşük ortalamanın ise davranışsal boyutta ($\bar{X} = 47.77$) olduğu görülmektedir.

Tablo 3. Spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin cinsiyetlerine göre BZT düzeyleri (N= 310)

Cinsiyet	Sayı(N)	Bilişsel		Duyuşsal		Davranışsal	
		\bar{x}	ss	\bar{x}	ss	\bar{x}	ss
Kadın	171	54.91	6.59	54.01	6.09	49.12	8.10
Erkek	139	52.25	7.24	51.65	8.05	46.12	8.03
Differences (Sig.)		t(308)= 3.391		t(308)= 2.925		t(308)= 3.265	
		p=.00***		p=.00***		p=.00***	

*** $p < .001$, ** $p < .01$, * $p < .05$, $p > .05$

Tablo 3’de, öğrencilerin cinsiyetlerine göre boş zaman tutum puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olup olmadığı belirlemek amacıyla t-testi yapılmış ve t-testi sonuçlarına göre, bilişsel, duyuşsal ve davranışsal alt boyutlarda cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı olarak farklılık bulunmuştur (Bilişsel ($t=-3.391$; $p<.05$); Duyuşsal ($t=2.925$; $p<.05$); Davranışsal ($t=3.265$; $p<.05$)). Sonuç olarak kadınların boş zaman tutum puanlarının erkeklerden daha yüksek olduğu görülmüştür.

Tablo 4. Spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin yaşlarına göre BZT düzeyleri (N= 310)

Yaş	Sayı(N)	Bilişsel		Duyuşsal		Davranışsal	
		\bar{x}	ss	\bar{x}	ss	\bar{x}	ss
18 yaş ve altı	31	54.52	5.53	52.68	6.73	48.16	7.34
19-21 yaş	130	53.99	6.27	53.06	6.83	47.41	7.74
22-24 yaş	107	53.64	6.80	53.24	7.20	48.50	8.15
25 yaş ve üstü	42	52.50	10.09	52.07	8.24	46.79	10.18
Differences (Sig.)		F=.623		F=.297		F=.588	
		p=.60		p=.83		p=.62	

*** $p<.001$, ** $p<.01$, * $p<.05$, $p>.05$

Tablo 4’de görüldüğü gibi öğrencilerin yaş gruplarına göre boş zaman tutum düzeylerinin puan ortalamaları arasında anlamlı fark olup olmadığına bakılmıştır. Buna göre, öğrencilerin yaş düzeylerine göre bilişsel (F=.623; $p>.05$), duyuşsal (F=.297; $p>.05$) ve davranışsal (F=.588; $p>.05$) boyut puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür.

Tablo 5. Spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin düzenli egzersiz yapma durumlarına göre BZT düzeyleri (N= 310)

Düzenli Egzersiz Yapma Durumu	Sayı(N)	Bilişsel		Duyuşsal		Davranışsal	
		\bar{x}	ss	\bar{x}	ss	\bar{x}	ss
Evet	111	53.86	6.62	53.88	6.45	49.29	7.04
Hayır	39	52.05	8.71	50.90	7.54	44.95	8.46
Arasıra	160	54.03	6.80	52.81	7.39	47.41	8.68
Differences (Sig.)		F=1.281		F= 2.630		F= 4.469	
		p=.28		p=.07		p=.01**	
Scheffe testi						Evet > Hayır	

*** $p<.001$, ** $p<.01$, * $p<.05$, $p>.05$

Tablo 5’te öğrencilerin düzenli egzersiz yapma durumlarına göre boş zaman tutum puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olup olmadığı belirlemek amacıyla ANOVA yapılmış ve ANOVA sonuçlarına göre, davranışsal alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunurken (F=4.469; $p<.05$), bilişsel (F=1.281; $p>.05$) ve duyuşsal (F=2.630; $p>.05$) alt boyutlarında ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ANOVA sonucunda, farkın grup içindeki hangi ortalamalardan kaynaklandığını belirlemek amacıyla Scheffe testi uygulanmıştır. Yapılan Scheffe testi sonucuna göre düzenli egzersiz yapan ile düzenli egzersiz yapmayan öğrencilerin davranışsal boyutta anlamlı bir farklılık olduğu ve bu farklılığın düzenli egzersiz yapan öğrenciler lehine olduğu belirlenmiştir.

Tablo 6. Spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin boş zaman aktivitelerini tercih etme nedenlerine göre BZT düzeyleri (N= 310)

Boş zaman aktivitelerini tercih etme nedenleri	Sayı(N)	Bilişsel		Duyuşsal		Davranışsal	
		\bar{x}	ss	\bar{x}	ss	\bar{x}	ss
Yeteneklerime uygun olduğu için	107	54.68	5.76	54.02	5.78	48.68	7.48
İş ortamından uzaklaşmak için	29	50.51	9.51	49.31	9.67	44.17	9.22
Sosyalleşmek için	95	54.06	6.01	53.42	6.15	48.41	8.12
Sağlık nedeniyle	72	53.08	8.57	52.22	8.66	47.23	8.78
Fazla para harcamamı gerektirmediği için	7	54.00	2.51	52.71	2.81	45.71	5.37
Differences (Sig.)		F=2.265 p=.06		F= 2.866 p=.02*		F= 2.091 p=.08	
Scheffe testi		Yeteneklerime uygun olduğu için > İş ortamından uzaklaşmak için					

Tablo 6’da görüldüğü gibi öğrencilerin boş zaman aktivitelerini tercih etme nedenlerine göre boş zaman tutum düzeylerinin puan ortalamaları arasında anlamlı fark olup olmadığına bakılmıştır. Buna göre, öğrencilerin bilişsel (F=2.265; p>.05) ve davranışsal (F=2.091; p>.05) boyut puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmamasına karşın, duyuşsal (F=2.866; p<.05) boyutta anlamlı farklılık ortaya çıkmıştır. ANOVA sonucunda, farkın grup içindeki hangi ortalamalardan kaynaklandığını belirlemek amacıyla Scheffe testi uygulanmıştır. Yapılan Scheffe testi sonucuna göre “yeteneklerime uygun olduğu için” ile “iş ortamından uzaklaşmak için” seçeneğini seçen öğrenciler arasında duyuşsal boyutta anlamlı bir farklılık olduğu ve bu farklılığın “yeteneklerime uygun olduğu için” seçeneğini seçen öğrenciler lehine olduğu belirlenmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu bölümde, Covid-19 pandemi döneminde spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin boş zaman tutumlarının bulgular eşliğinde tartışılması ve sonuca bağlanması amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin demografik özellikleri açısından değerlendirmeler yapılmıştır.

Araştırmadan elde edilen birinci sonuç, öğrencilerin boş zaman tutumlarını belirlemeye yöneliktir ve öğrencilerin boş zaman tutumlarının birbirinden farklı olduğu görülmüştür. En yüksek ortalamanın bilişsel ve duyuşsal boyut olduğu, en düşük ortalamanın ise davranışsal boyut olduğu ortaya çıkmıştır. Bu sonuca göre öğrencilerin büyük bir çoğunluğunun boş zaman aktiviteleri hakkında genel bilgi ve inanca sahip olduklarını söyleyebiliriz. Buna karşın öğrencilerin boş zaman tutumunu ile ilgili duygu ve bilgiler doğrultusunda harekete geçme eylemlerinin daha düşük olduğunu söyleyebiliriz. Bu çalışmanın sonucu Denkel, Sağiroğlu, Taşkın ve Ayar (2020), Rona ve Erol (2020), Öztürk vd., (2019), Kaya ve Gürbüz (2015), Siegenthaler ve O’dell (2000) ve Ashby, Kottmari ve DeGraaf (1999)’ın çalışmalarının sonuçlarını desteklemektedir. Buna karşın Pala, Biner, Öncen ve Kargün (2015)’ün “Futbol tenisi sporcularının boş zaman aktivitelerine yönelik tutumlarının incelenmesi” çalışmasında ise boş zaman tutumlarındaki en düşük ortalamanın bilişsel alt boyutuna ait olduğu, en yüksek ortalamanın ise davranışsal alt boyuta ait olduğu görülmektedir. Sonuç olarak, tüm

katılımcılardan alınan boş zaman tutum puanlarının çoğunlukla bilişsel ve duyuşsal boyutta olduğu, davranışlara anlamlı bir şekilde yansımadağını söylenebilir. Bunun nedeni olarak ise içinde yaşadığımız Covid-19 pandemi döneminin etkisinin olabileceği düşünülebilir. Gerek kanunlaştırılmış gerek gönüllü olarak uygulanan sokağa çıkma ve diğere insanlardan kaçınma tavrı bireyleri evlerinde kısıtlı bir alanda kalmaya zorlamıştır (Akyol, Başkan ve Başkan, 2020). Dolayısıyla pandemi dönemi içerisinde birçok kısıtlama ile birlikte birçok tutum gibi boş zaman tutum algılarından da değışimler yaratmış olabilir. Pandemi öncesi sosyalleşmenin çok olduğu ortamlarda tercih ettikleri boş zaman aktivitelerinin artık ev ortamına taşınması boş zaman tutumlarının da bilişsel ve duyuşsal boyutta kalmasına henüz davranışa dönüşmemesine neden olmuş olabilir.

Öğrencilerin cinsiyet değışkenine bakılarak boş zaman tutumları incelendiğinde erkek ve kadın öğrenciler arasında bilişsel, duyuşsal ve davranışsal alt boyutların hepsinde anlamlı farklılıklar olduğu gözlenmiştir. Anlamlı farklılığın kadın öğrenciler lehine olduğu görülmektedir. Bu çalışmadan cinsiyet değışkenine yönelik elde edilen sonuçlar, boş zaman tutumlarına göre cinsiyet farklılıklarının olduğu Karadeniz, Müftüler ve Gülbeyaz (2019), Akyüz ve Türkmen (2016), Kaya ve Gürbüz (2015), Denkel vd., (2020), Azevedo vd., (2007), Rona ve Erol (2020)'un çalışmalarının sonuçları desteklemektedir. Buna karşın alanyazında cinsiyet ve boş zaman tutum boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıkların olmadığı araştırmalar da yer almaktadır. Pala vd., (2015) tarafından yapılan araştırmanın sonucunda sporcuların boş zaman aktivitelerine yönelik tutumlarının cinsiyete göre farklılık göstermediğı ve tutumun 3 alt boyutunda da herhangi bir farklılık yaratmadığı ortaya çıkmıştır. Ayrıca Gökyürek (2016) tarafından yapılan çalışmada da araştırmaya katılan deneklerin boş zaman tutum düzeyleri ve alt boyutları ile cinsiyetleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı belirtilmiştir. Benzer şekilde Dinç (2019)'in çalışmasında da cinsiyet değışkeni açısından masa başı çalışanlarının boş zaman tutumları incelenmiş ve sonucunda anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Henderson, Bialeschki, Shaw ve Freysinger (1996)'a göre, kadın ve erkek bireyler toplumda ve sosyal çevrede farklı olaylarla karşılaşmaktadır. Bu nedenle, farklı sosyal roller üstlenen kadın ve erkeklerin boş zamanlarında tercih ettikleri etkinlikler farklı olabilir. Buna bağılı olarak, cinsiyet faktörünün kişilerin görüşlerini veya boş zamana yönelik tutumlarını etkileyebileceğı düşünölmektedir. Ayrıca, toplumsal roller açısından kadınların ve özellikle çalışan annelerin iş ve ev içi yaşam sorumlulukları, iş boş zamanları çatışmasını beraberinde getirmekte ve boş zamanlarını erkeklerden daha olumsuz değıerlendirmelerine neden olabilmektedir gibi bir görüş yaygın olmakla birlikte bizim araştırmamızda bütün alt boyutlarda kadınların erkek öğrencilerden daha yüksek puanlar almaları ve daha olumlu tutum sergilemeleri toplumdaki bakış açısının yavaş yavaş değışmeye başladığının bir göstergesi olabilir.

Öğrencilerin yaş değışkenine göre boş zaman tutum düzeylerine bakıldığında bilişsel, duyuşsal ve davranışsal boş zaman tutum alt boyutlarında anlamlı farklılık olmadığı ortaya çıkmıştır. Diğere bir ifade ile öğrencilerin boş zaman tutumlarının yaş düzeyi açısından birbirine benzer olduğu söylenebilir. Araştırmamızda böyle bir sonucun ortaya çıkmasının nedeni araştırmaya katılan öğrencilerin yaş dağılımlarının genel olarak birbirlerine yakın olmasından kaynaklanmış olabileceğı düşünölmektedir. Bu çalışmanın sonucu öğrencilerin yaş değışkeni açısından boş zaman tutumlarında herhangi bir farklılığa işaret etmemiştir. Bu

sebeple, kişilerin boş zaman yönelimlerinin yaşla yakından ilişkili olmadığı bu konu ile yapılmış araştırma sonuçlarını desteklemektedir. Binbaşıoğlu ve Tuna (2014)'nin üniversite öğrencileriyle yaptıkları çalışmada yaş değişkeni ile boş zaman tutumları arasında anlamlı bir ilişki olmadığını belirtmişlerdir. Benzer şekilde Gürtekin (2019)'in üniversite öğrencileri ile yaptığı çalışmada yaş arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Akyüz (2015)'ün yaptığı çalışmada da benzer sonuçlara ulaşılmıştır. Deng, Walker ve Swinnerton (2005)'in yapmış olduğu çalışmanın sonucunda ise bilişsel ve duyuşsal alt boyutlarda yaş düzeyleri açısından önemli bir farklılık kaydedilmemiştir. Gökyürek (2016) tarafından da yaş değişkeni ile boş zaman tutumları arasında anlamlı bir fark olmadığını gösteren benzer bulgular elde edilmiştir. Ayrıca Akyüz ve Türkmen (2016) ve Pala vd., (2015) çalışmalarının yaş değişkenine göre anlamlı farklılıklar göstermemesi bizim bulgularımızı destekler niteliktedir.

Öğrencilerin düzenli egzersiz yapma durumlarına göre boş zaman tutumlarının davranışsal alt boyutunda istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık gözlenirken, bilişsel ve duyuşsal alt boyutlarında anlamlı bir fark gözlenmemiştir. Davranışsal alt boyutundaki anlamlı farklılığın Scheffe testi sonucunda düzenli egzersiz yapanlar ile yapmayanlar arasında düzenli egzersiz yapanlar lehine olduğu görülmektedir. Kaya ve Sarı (2018)'nin “Bedensel ve görme engelli bireylerin çeşitli değişkenler açısından boş zaman tutumlarının incelenmesi” çalışmasında spor yapma durumuna göre analiz edildiğinde boş zaman tutumları alt boyutlarında sadece bilişsel boyut üzerine anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Elde edilen bu sonuçlar, çalışmamız sonuçları ile paralellik göstermemektedir. Dinç (2019)'in “Masa başı çalışanlarının sağlık algılarının boş zaman tutum ve boş zaman katılımlarına göre değerlendirilmesi” çalışmasında, boş zaman tutumları üzerine anlamlı farklılık bulunması ve puan ortalamalarının “düzenli egzersiz yapan bireyler” grubu lehine olması bulgularımızı destekler niteliktedir. Bu sonuçlar neticesinde spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin boş zamanın niteliklerinin, karakteristik özelliklerinin bilinmesi ve boş zamanın bireye kazandırdığı faydalarının farkında olunmasından kaynaklı olarak boş zaman tutumlarının düzenli egzersiz yapma değişkeni üzerine olumlu yönde olduğu düşünülmektedir.

Covid-19 süreci boyunca uzaktan eğitim verilen üniversitelerde eğitimin devam etmesi ve öğrencilerin devam eden sosyal izolasyonu nedeniyle hayatlarında bazı gönüllü veya istemsiz değişiklikler meydana gelmiştir (Dinler vd., 2020). Dolayısıyla karantina, kişinin günlük rutin yaşantısından uzak kalmasına neden olarak hem duygu durumunda değişikliğe hem de daha hareketsiz bir yaşam sürmesine neden olmaktadır. Evde geçirilen sürenin artması, sürekli dinlenen ve izlenen pandemi haberleri, artan endişeler, duygu durumuna bağlı yiyecek tüketme arzusunun artması ve fiziksel aktivitenin azalması, vücut ağırlığında istenmeyen artışlara neden olabilmekte (Tural, 2020) ve sağlığı da olumsuz yönde etkilemektedir. Buna bağlı olarak çalışmamızdan elde edilen sonuçlar Covid-19 pandemi döneminde fiziksel aktivite ve egzersizin önemine daha fazla dikkat çekmektedir.

Öğrencilerin boş zaman aktivitelerini tercih etme nedenlerine bakıldığında ise boş zaman tutumları alt boyutları açısından bilişsel ve davranışsal boyutlarında anlamlı farklılıklar görülmemiştir. Diğer bir alt boyut olan duyuşsal boyutta ise anlamlı bir fark gözlenmiştir. Duyuşsal boyuttaki anlamlı farklılığın Scheffe testi sonucunda, boş zaman aktivitelerini tercih etme nedenleri arasındaki “yeteneklerime uygun olduğu için” ve “iş ortamından uzaklaşmak için” gruplarından anlamlı bir fark olduğu ve bu farkın “yeteneklerime uygun olduğu için”

grubunun lehine olduğu gör÷lmektedir. Bu sonuca göre spor bilimleri fak÷ltesi ğrencilerinin üniversite ğrencisi olana kadar kendi üzerlerinde keşfettikleri yeteneklerin boş zaman tutumları üzerinde olumlu bir etkisi olduğu gör÷lmektedir. Spor bilimleri fak÷ltesi ğrencilerinin boş zaman aktivitelerini tercih etme nedenine göre boş zaman tutumlarını inceleyen başka bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Sonuç olarak, Covid-19 pandemi döneminde spor bilimleri fak÷ltesinde öğrenim gören öğrencilerin boş zaman tutumlarının incelenmesini temel alan araştırmamızda, öğrencilerin en çok bilişsel ve duyuşsal boyutta tutum sergiledikleri ortaya çıkmıştır. Bu nedenle bireylerin davranışsal boyutta da tutum geliştirmeleri konusunda ek bilgilendirme seminerlerinin düzenlenmesi ve Covid-19 pandemi döneminde yapılacak alternatif uygulamaların artırılması konusunda çalışmaların yapılması önemlidir. Ayrıca nicel verilerle birlikte nitel verilerinde birlikte kullanıldığı karma çalışmaların yürütülmesi altında yatan engellerin de ortaya çıkarılmasına yönelik çalışmalar yapılması yararlı olacaktır. Bu çalışma, Covid-19 pandemi sürecinde yapıldığından verilerin boylamsal araştırmalarla desteklenerek geliştirilmesi de alanyazına önemli katkılar getireceği düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

- Akar, N., Ekmekci, P. ve Öziş, S. (2021). TOBB ETÜ Tıp fak÷ltesi covid-19 pandemisi uzaktan eğitim deneyimi. *Tıp Eğitimi Dünyası*, 20(60-1), 11-15.
- Akg÷l, B. M. ve Gürbüz, B. (2011). Boş zaman tutum ölçeği: geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 15(1), 37-43.
- Aktaş, Ö., Büyüктаş, B., Gülle, M. ve Yıldız, M. (2020). Covid-19 virüsünden kaynaklanan izolasyon günlerinde spor bilimleri ğrencilerinin uzaktan eğitime karşı tutumları. *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 1-9.
- Akyol, G., Başkan, A. H. ve Başkan, A. H. (2020). Yeni tip koronavirus (covid-19) döneminde spor bilimleri fak÷ltesi ğrencilerinin karantina zamanlarında yaptıkları etkinlikler ve sedanter bireylere önerileri. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları*, 7(5), 190-203.
- Akyüz, H. (2015). *Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Faaliyetlerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi: Bartın Üniversitesi Örneği* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Bartın Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bartın.
- Akyüz, H. ve Türkmen, M. (2016). Üniversite ğrencilerinin boş zaman faaliyetlerine yönelik tutumlarının incelenmesi: bartın üniversitesi örneği. *International Journal of Sport Culture and Science*, 4(Special Issue 1), 340-357.
- Arı Yılmaz, D., Günel Karadeniz, P., Bayram, A. ve Akkın, S. M. (2021). SANKO Üniversitesi tıp fak÷ltesinde covid-19 pandemi döneminde tıp eğitimi süreci. *Tıp Eğitimi Dünyası*, 20(60-1), 78-82.
- Arıkan, G., Gökhan, İ. ve İnce, U. (2021). Pandemi sürecinde beden eğitimi ve spor yüksekokulu ğrenci adaylarının covid-19 korku düzeylerinin incelenmesi. *ROL Spor Bilimleri Dergisi*, 2(1), 50-59.

- Ashby, J. S., Kottmari, T. ve DeGraaf, D. (1999), leisure satisfaction and attitudes of perfectionists: implications for therapeutic recreation professionals. *Therapeutic Recreation Journal*, Second Quarter, 142-151.
- Aslan, I., Ochnik, D. ve Çınar, O. (2020). Exploring perceived stress among students in Turkey during the covid-19 pandemic. *Int. J. Environ. Res. Public Health*, 17(8961), 1-17. doi:10.3390/ijerph17238961.
- Azevedo, M., Araújo, C., Reichert, F., Siqueira, F., Silva, M. ve Hallal, P. (2007). Gender differences in leisure-time physical activity. *International Journal of Public Health*, 52(1), 8-15.
- Bayburtlu, Y. S. (2020). Covid-19 pandemi dönemi uzaktan eğitim sürecinde öğretmen görüşlerine göre türkçe eğitimi. *Electronic Turkish Studies*, 15(4), 131-151.
- Binbaşıoğlu, H. ve Tuna, H. (2014). College students' attitudes towards leisure: a study of vocational school students in Eastern Anatolia region. *Journal of Academic Approaches*, 5(2), 74-93.
- Çetin, C. ve Anuk, Ö. (2020). Covid-19 pandemi sürecinde yalnızlık ve psikolojik dayanıklılık: bir kamu üniversitesi öğrencileri örnekleme. *Dergi Park Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 7(5), 170-189.
- Çevirme, A. ve Kurt, A. (2020). Covid-19 pandemisi ve hemşirelik mesleğine yansımaları. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 7(5), 46-52.
- Çizmeçi Şenel, F. (2021). Covid-19 salgınının diş hekimliği uygulamalarına etkisi. *ADO Klinik Bilimler Dergisi*, 10(1),1-12.
- Deng, J., Walker, G. J. ve Swinnerton, G. (2005). Leisure attitudes: A comparison between Chinese in Canada and Anglo- Canadians. *Leisure/Loisir*, 29(2), 239-273.
- Denkel, M., Sağıroğlu, İ., Taşkın, C. ve Ayar, H. (2020). Öğrencilerin boş zaman aktivitelerine yönelik tutum düzeylerinin değerlendirilmesi. *Turkish Studies*, 15(5), 2297-2307. <https://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.44042>.
- Dikmen, S., Bahçeci, F. (2020). Covid-19 pandemisi sürecinde yükseköğretim kurumlarının uzaktan eğitime yönelik stratejileri: Fırat Üniversitesi örneği. *Turkish Journal of Educational Studies*, 7(2), 78-98.
- Dinç, H. (2019). *Masa Başı Çalışanlarının Sağlık Algılarının Boş Zaman Tutum Ve Boş Zaman Katılımlarına Göre Değerlendirilmesi* (Yüksek lisans tezi). Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afyon.
- Dinler, E., Badat, T., Kocamaz, D. ve Yakut, Y. (2020). Evaluation of the student's self awareness, physical activity, sleep quality, depression and life satisfaction of university students during the covid-19. *Int. J. Disabil. Sports Health Sci.*, 3(2), 128-139.
- Ertuğ, C. (2020). Coronavirüs (Covid-19) pandemisi ve pedagojik yansımaları: Türkiye'de açık ve uzaktan eğitim uygulamaları. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi*, 6(2), 11-53.

- Gökyürek, B. (2016). An analysis of leisure attitudes of the individuals participating in dance activities and the relationship between leisure attitude and life satisfaction. *International Journal of Environmental & Science Education*, 11(10), 3285-3296.
- Gümüşgöl, O. ve Aydoğan, R. (2020). Yeni tip koronavirüs-covid 19 kaynaklı evde geçirilen boş zamanların ev içi rekreatif oyunlar ile değerlendirilmesi. *Spor Eğitim Dergisi*, 4(1), 107-114.
- Gürtekin, A. (2019). *Examining University Students' Leisure Attitudes and Socialization Tactics and Digital Literacy Levels* (Master thesis). Ağrı İbrahim Cecen University Institute of Social Sciences, Ağrı.
- Hatun, O., Dicle, A. N. ve Demirci, İ. (2020). Koronavirüs salgınının psikolojik yansımaları ve salgınla başa çıkma. *Turkish Studies*, 15(4), 531-554.
- Henderson K. A., Bialeschki, M. D., Shaw, S. M. ve Freysinger, V. J. (1996). *Both gains and gaps: Feminist perspectives on women's leisure state college*. USA: Venture Publishing Inc.
- Kaplan Yatgın, S. ve Öztürk Tonguç, M. (2020). Covid-19 pandemisinde diş hekimliği. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 11(3), 376-382.
- Karadeniz, F., Müftüler, M. ve Gülbeyaz, K. (2019). Üniversite öğrencilerinin serbest zaman aktivitelerine yönelik tutum ve engellerinin incelenmesi (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi örneği). *Spor ve Rekreasyon Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 21-36.
- Karakullukçu, Ö. F. (2020). Öğretmen adaylarının boş zaman tutumlarının incelenmesi. *Spormetre*, 18(1), 264-272.
- Karasar, N. (2020). *Bilimsel araştırma yöntemi kavramlar ilkeler teknikler*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Kaya, E. ve Sarı, İ. (2018). Bedensel ve görme engelli bireylerin çeşitli değişkenler açısından boş zaman tutumlarının incelenmesi. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 3(4), 19-31
- Kaya, S. ve Gürbüz, B. (2015). An examination of university students' attitudes towards leisure activities. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 6(3), 46-59.
- Kılbaş, Ş. (2010). *Rekreasyon boş zamanı değerlendirme*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Kürtüncü, M. ve Kurt, A. (2020). Covid-19 pandemisi döneminde hemşirelik öğrencilerinin uzaktan eğitim konusunda yaşadıkları sorunlar. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi (ASEAD)*, 7(5), 66-77.
- Öztürk, Ö. T., Soytürk, M. ve Doğan, Y. I. (2019). The attitudes of primary school teachers towards leisure. *Journal of Education and Training Studies*, 7(4), 160-165.
- Pala, A., Biner, M., Öncen, S. ve Kargün, M. (2015). Futbol tenisi sporcularının boş zaman aktivitelerine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Uluslararası Spor Egzersiz & Antrenman Bilimi Dergisi*, 1(2), 77-82.

- Ragheb, M. G. ve Beard J. G. (1982). Measuring leisure attitude. *Journal of Leisure Research*, 14 (2), 155-167.
- Rona, M. Ş. ve Erol, A. E. (2020). Investigation of leisure time attitude of university students according to some parameters (example of Northern Cyprus). *Asian Journal of Education and Training*, 6(3), 479-484.
- Şahinler, Y., Ulukan, M. ve Ulukan, H. (2020). Covid-19 sürecinde fiziksel aktivite yapan spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin saldırganlık düzeylerinin incelenmesi. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 171-184.
- Şengül, H., Bulut, A. ve Coşkun, S. N. (2020). Psychological effect of COVID-19 pandemic on university students in Turkey. *Annals of Clinical and Analytical Medicine*, 1-7. DOI:10.4328/ACAM.20358.
- Serçemeli, M. ve Kurnaz, E. (2020). COVID-19 pandemi döneminde öğrencilerin uzaktan eğitim ve uzaktan muhasebe eğitimine yönelik bakış açıları üzerine bir araştırma. *Uluslararası Sosyal Bilimler Akademik Araştırmalar Dergisi*, 4 (1), 40-53.
- Siegenthaler, K. L., O'Dell, I. (2000) leisure attitude, leisure satisfaction, and perceived freedom in leisure within family dyads. *Leisure Sciences*, 22(4), 281-296.
- Şirin, T., Eratlı Şirin, Y. ve Metin, M. (2021). Kriz zamanlarında spor örgüt yönetimi: covid-19 örneği. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2), 331-345.
- Tengiz, F. ve Koç, E. M. (2021). Covid-19 pandemi dönemi izmir katip çelebi üniversitesi tıp fakültesi eğitim öğretim deneyimi. *Tıp Eğitimi Dünyası*, 20(60-1), 67-71.
- Tural, E. (2020). Covid-19 pandemi dönemi ev karantinasında fiziksel aktivite düzeyinin yaşam kalitesine etkisi. *Van Sağ. Bil. Derg.*, 13(Özel Sayı), 10-18.
- Weston, R. ve Gore, P. A. (2006). A brief guide to structural equation modeling. *The Counseling Psychologist*, 34, 719-751. <https://doi.org/10.1177/0011000006286345>
- Yıldırım, S. (2020). Salgınların sosyal-psikolojik görünümü: covid-19 (koronavirüs) pandemi örneği. *Turkish Studies*, 15(4), 1331-1351.
- Yıldız, S. ve Bektaş, F. (2021). Covid-19 salgınının çocukların boş zaman etkinliklerinde yarattığı değişimin ebeveyn görüşleriyle değerlendirilmesi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 26(1), 99-122.